

Thomas Watson

Kol. 3 vers 11: "Maar Christus is alles, en in allen."

De filosofie zegt: de voortreffelijkheid van elke wetenschap wordt bepaald door haar voorwerp; hoe heerlijker het voorwerp hoe voortreffelijker de wetenschap. Omdat Christus het hoogste en heerlijkste voorwerp is, daarom moet noodzakelijk die kennis en wetenschap die ons tot Christus leidt de voortreffelijke zijn. Paulus noemt ze de "uitnemendheid van de kennis van Christus". Filip. 3: 8. Zo zoet is deze kennis, dat de heilige Paulus niet anders voornam te weten, dan Jezus Christus, 1 Kor. 2: 2. En in waarheid, wat hoefde hij meer te weten? Want Christus is alles en een allen. De tekst is ten dele negatief, ten dele bevestigend. Sommige dingen stelt de apostel voor door een ontkenning, sommige als een stelling.

I. Door middel van ontkenning.

De heilige Paulus vertoont de Kolossenzen dat noch besnijdenis, noch voorhuid zal kunnen baten. De besnijdenis was een groot voorrecht, een kenmerk om Gods volk van de heidenen en andere vreemde volken te onderscheiden; een scheiding tussen de besloten hof en de algemene wereld. Het volk der besnijdenis was een volk van Gods opzicht, dat onder Zijn oog, ja onder Zijn vleugels was; zijnde Zijn huisgezin. Eerder zal God de hemel tot een korenzolder maken, en manna van de hemel doen regenen; eerder zal Hij de rotssteen openen en deze tot een levendige Fontein maken, dan dat Hij haar zou laten ontbreken. Hoe heerlijk was de besnijdenis! "Welke Israëlieten zijn, welke is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst Gods, en de beloftenissen: welke zijn de Vaders, en uit welke Christus is zo veel het vlees aangaat," Rom. 9: 4-5. Met welke kostbare juwelen was Israëls kroon behangen! Maar in het stuk der zaligheid was dit alles geheel niets, nóch besnijdenis nóch voorhuid, heeft enige kracht, enzovoort. 1 Kor. 7:19.

Waaruit wij kunnen aanmerken:

Leer: Dat uitwendige voorrechten niemand bij God aangenaam kunnen maken.

Is iemand wijs, rijk of edel, dat geeft hem geen luister in Gods ogen. "Niet vele wijzen, niet vele machtigen, niet vele edelen zijn naar het vlees geroepen," 1 Kor 1: 26. God ziet niet zoals de mens ziet; de luister van uitwendige voorrecht mag wat lijken in het oog van de mens, maar bij God gelden ze niet. God legt er Zijn linkerhand op, zoals Jacob op Manasse's hoofd, Gen. 48: 14. God gaat soms diegenen die de grote glans en luister tonen in de wereld voorbij, en ziet het nederige en verachte aan. "De oorzaak is, opdat geen vlees zou roemen voor Hem," 1 Kor. 1: 29.

Als God Zijn genade alleen op wijsheid, rijkdom of andere uitwendige voorrecht entte, zouden sommigen gereed zijn zeggen, mijn wijsheid, mijn welsprekendheid, mijn adeldom heeft mij zalig gemaakt. Daarom zijn niet vele wijzen, niet vele edelen geroepen. God wil niet dat het schepsel anders dan in Zijn Schepper roeme.

Gebruik.

Steun en rust niet op uitwendige voorrechten en voortreffelijkheden, dat zijn geen stammen om de hoop van onze zaligheid op te enten. Velen van Christus' maagschap zijn verloren gegaan. Paulus wordt genaamd: "een dienstknecht van Jezus Christus," Rom. 1: 1. en Jacobus "de broeder des

Heeren." Gal. 1: 1. Het is beter een dienstknecht des Heeren, dan een broeder des Heeren zijn. De maagd Maria is zalig geworden, niet als zijnde de moeder van Jezus Christus, maar als zijnde een dochter des geloofs. Het is genade en geen bloed dat ons enig voorrecht geeft. Een hart naar Christus evenbeeld hervormt, is God aangenaam. En dit brengt mij tot het tweede.

II. Sommige dingen stelt de apostel voor als een stelling.

"Maar Christus is alles en in allen." In deze woorden is aan te merken:

1. Het onderwerp, *Christus*. Zijn naam is zoet, "Zijn naam is een olie die uitgestort wordt," Hoogl. 1: 3. Het was Jobs wens: "Och, of nu mijn woorden opgeschreven werden! Och, of ze in een boek ook werden ingetekend! Dat ze met een ijzeren griffie en lood, voor eeuwig in een rots gehouwen werden." Job 19: 23. En mijn wens is: Och, dat deze naam (deze zoete naam) Christus, die door de pen en griffie van de Heilige Geest in ons hart geschreven en voor eeuwig ingegraveerd zou worden! De naam Christus heeft, naar het woord van Chrysostomus, duizenden schatten van vreugde in zich verborgen.

2. Hetgeen hiervan gezegd wordt, is *alles en in allen*. Christus is geheel volheid, geheel zoetheid. Hij is alles wat men bedenken en wat men wensen kan. Wie Christus heeft, kan niet méér hebben, want Christus is alles. Het voorstel in de woorden vervat is:

Leer: Dat Jezus Christus de kern is van alle goed; Hij is alles.

1. Soms wordt *het geloof* gezegd alles zijn. "Want in Christus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid: maar het geloof door de liefde werkende," Gal. 5: 6. Het geloof is alles voor zover als het een werktuig en middel is, om Christus aan te grijpen, die ons allen zaligmaakt; zoals iemand door het aangrijpen van een tak behouden wordt.

2. Soms wordt van *het nieuwe schepsel* gezegd alles te zijn. "Want in Christus Jezus heeft noch besnijdenis enige kracht noch voorhuid maar een nieuw schepsel," Gal. 6: 15. Het nieuwe schepsel is alles; voor zover als het ons tot de hemel bekwaam maakt. "Zonder heiligmaking zal niemand God zien," Hebr. 12: 14.

In de dag des oordeels zal God vragen zoals onze Zaligmaker deed: "Wiens is dit beeld en het opschrift?" Matth. 22: 20. Zo zal God zeggen: Wiens beeld is dit? Kunt u Hem dan Zijn Eigen beeld, dat in heiligheid bestaat, niet tonen, dan zal Hij u verwerpen, "en u openlijk aanzeggen, Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij die de ongerechtigheid werkt," Matth. 7: 23. Dus is het nieuwe schepsel alles.

3. Hier in de tekst wordt *Christus* gezegd alles te zijn. Maar op welke wijze is Christus alles?

- Christus is alles door uitnemendheid. Alle goede dingen worden op een uitstekende wijze in Christus gevonden; zoals de zon ten opzichte van haar uitnemende glans zoveel is als het licht van al de sterren.
- Christus is alles oorspronkelijk. Alle goede dingen worden van Christus en door Christus tot ons overgebracht. Zoals wij alles hebben om Christus, zo ontvangen wij ook alles wat wij hebben door Christus. Christus is niet alleen Fontein en Oorsprong waaruit, maar ook het middel waardoor alle goed tot ons overkomt. Zoals uw kostbare goederen, juwelen en specerijen door middel van de zee tot u komen, zo komen alle hemelse zegeningen door de rode zee van Christus' bloed tot ons overzeilen. "Door Hem zijn alle dingen," Rom. 11: 36. Christus is die geestelijke pijp waardoor de gouden olie van genade in de ziel wordt uitgestort.

Reden. Christus moet noodzakelijk alles zijn. "Want in Hem woont al de volheid der Godheid," Kol. 2: 9. Hij heeft gemeenschap met God de Vader in al de hemelse goederen. "Al wat de Vader heeft is Mijne," Joh. 16: 15. Daarom is er genoeg in Hem, om al onze vrees te verdrijven, al onze lasten weg te nemen, en al ons gebrek te vervullen. In hetgeen oneindig is, kan geen gebrek wezen

**I. Tot onderwijzing
in 6 punten.**

I.

Dit vertoont ons de heerlijke volheid van Jezus Christus. Hij is alles en in allen. Christus is een Magazijn en Voorraadkamer van alle geestelijke schatten en hemelse goederen. U mag met de bijen van de ene bloem tot de andere vliegen en hier en daar een weinig zoetigheid zuigen, maar u zult nooit verzadigd worden voordat u tot Christus komt; want Hij is alles in allen.

Nu in het bijzonder, Christus is alles, in zes opzichten:

1. Christus is alles ten opzichte van *rechtvaardigheid*. "Hij is ons van God geworden tot rechtvaardigheid," 1 Kor. 1: 30. Het kleed van onschuld is, als het voorhangsel van de tempel, in tweeën gescheurd, ons is een gescheurde gerechtigheid. "Onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed," Jes. 64: 6. Zoals het naakte lichaam onder gescheurde lappen gezien wordt, zo wordt ook het lichaam des doods gezien onder en door de gescheurde lompen van eigengerechtigheid. Wij kunnen onze plichten wel besmetten, maar zij kunnen ons niet rechtvaardigen; maar Christus is alles ten opzichte van rechtvaardigheid. "Want het einde der wet is Christus, tot rechtvaardigheid een iegelijk die gelooft," Rom. 10: 4. "Heere Jezus ik ben Uw zonden en Gij zijt mijn gerechtigheid" zijn de woorden van Luther. En wat is dat anders als hetgeen de apostel schrijft? "Dien die geen zonde gekend heeft, heeft Hij zonde voor ons gemaakt, opdat wij zouden zijn rechtvaardigheid Gods in Hem," 2 Kor. 5: 21.

Door Christus zijn wij rechtvaardig, ja méér alsof wij de wet Gods in eigen persoon volbracht hadden. Jacob kreeg de zegen in de kleren van zijn oudste broer. Zo ontvangen wij de zegen Gods in de klederen van Jezus Christus, onze oudste Broeder. Christus gerechtigheid is een rok zonder naad. "Wij zijn geworden rechtvaardigheid Gods in Hem," 2 Kor. 5: 21.

2. Christus is alles ten opzichte van *heiligmaking*. "Hij is ons van Gode geworden tot heiligmaking," 1 Kor. 1: 30. De heiligmaking is een geestelijk sieraad en borduursel van de ziel. In de heiligmaking bekleedt God ons met de juwelen van heiligheid, zijnde de heerlijkheid van de engelen. Daardoor zijn wij als "des Konings dochter geheel verheerlijkt inwendig," Psalm 45: 14.

De heiligmaking maakt de ziel bekwaam tot de hemel; ijver verandert haar in goud. En het hart dat een schilderij van de satan was, maakt heiligmaking tot een brief van Jezus Christus. De jongedochters – in het boek Esther - hadden "haar dagen der versiering." Eerst werden zij met mirre-olie en specerijen gezalfd, en dan werden zij voor de koning gesteld. Wij moeten de zalving Gods hebben, 1 Joh. 2: 27, en met de genadegaven van de Heilige Geest, als een reukwerk geparfumeerd zijn; en dan zullen wij voor de Koning des hemels gesteld worden. Eerst moeten onze dagen van versiering en reinigmaking voorgaan, en dan zullen de dagen van heerlijkmaking voor ons volgen.

Wat een gezegend werk is dit! Een ziel met genade versierd en opgetooid, is zoals het firmament dat met helder blinkende sterren bekleed is. O, wat een metamorfose en verandering brengt heiligmaking teweeg in de ziel! Ik kan hier op passen wat er staat in Hoogl. 3: 6: "Wie is zij die daar uit de woestijn, als rookpilaren, beroekt met mirre en wierook, en met allerlei poeder des kruideniers," Zo ook hier: Wie is zij die daar opkomt uit de woestijn van zonde, met alle genadegaven van de Heilige Geest geparfumeerd?

Heiligheid is Gods kenmerk op de ziel; maar van waar is ze! Christus is alles, Die is ons geworden tot heiligmaking, Die zendt Zijn Geest in onze harten als een vuur, om ons schuim af te zuiveren en onze genadegaven als goud in de oven te doen blinken. Christus gaat over de ziel op als de Zon der gerechtigheid met genezing onder Zijn vleugelen, Mal. 4: 2. Hij geneest het verstand, en zegt: "Er zij licht." Hij geneest het hart wanneer Hij de steen uit het hart wegneemt en in Zijn bloed doet versmelten. Hij geneest de wil, haar zuiverend van alle weerspanning en ongehoorzaamheid. Zo is Hij alles ten opzichte van heiligmaking.

3. Christus is alles ten opzichte van de *Goddelijke genade en gunst*. "Hij heeft ons begenadigd in den Geliefde," Ef. 1: 6. "Hij heeft ons tot gunstgenoten gemaakt," zo vertalen Chrysostomus en Theophylactus. Door Christus is God ons genadig, en om Christus' wil neemt Hij al wat wij doen ten goede. Een goddeloze die buiten Christus is, is ook buiten genade en gunst. Zoals zijn ploegen zonde is, zo is ook zijn gebed zonde, Spr. 15: 8, 21: 4. God wil tot hem niet naderen, zijn adem is besmettelijk. God zal zijn zonde horen, maar niet zijn gebeden.

Maar nu, in Christus heeft God een behagen aan ons. "Gaat heen eet uw brood met vreugde, en drinkt uw wijn met goeder harten, want God heeft alreeds een welbehagen aan uw werken." Pred. 9: 7. Zoals Jozef zijn broeders voor farao's aangezicht stelde en zo bij hem in gunst bracht, Gen. 47: 2, zo draagt de Heere Jezus de namen van de heiligen op Zijn borst, die Hij Zijn Vader voorstelt, om hen zo bij God in genade en gunst te brengen. Door Christus wil God met ons handelen, Hij spreekt tot ons als in Jes. 62: 4: "Tot u zal niet meer gezegd worden, de verlatene; maar gij zult genoemd worden, Mijn lust is aan haar." Door rood glas schijnt alles rood; door het bloed van Jezus Christus schijnen wij blank en rood in Gods ogen te zijn.

4. Christus is alles ten opzichte van de *Goddelijke bijstand*. De sterkte van een christen is in Christus gelegen: "ik vermag alle dingen door Christus; die mij kracht geeft." Fil. 4: 13. Vanwaar is het dat een christen enige plicht volbrengen of enige verzoeking tegenstaan kan, anders dan door Christus die hem kracht geeft? Vanwaar is het dat de vonk van genade in de zee van verdorvenheid, midden onder de stormen van vervolging leeft, anders dan van Christus, die deze vonk in het holle van Zijn hand bewaart? Vanwaar is het dat de briesende leeuw de heilige niet verslonden heeft, anders dan van de Leeuw uit de stam van Juda die haar beschermd heeft?

Christus geeft ons niet alleen onze kroon, maar ook ons schild. Hij geeft ons niet alleen onze krans wanneer wij overwinnen, maar ook onze sterkte waardoor wij overwinnen. "Zij hebben hem overwonnen, (namelijk de aanklager der broederen) door het bloed des Lams," Openb. 12: 11. Christus bewaart het koninklijke slot van genade dat het niet overmeestert wordt. Petrus' schild was gekrookt, maar Christus bewaarde het dat het niet verbroken werd. "Ik heb voor uw gebeden, dat uw geloof niet ophoude," dat het niet geheel verduisterd werd, Luk. 22: 32. De kroon van al de triomfen van de heiligen moet op Christus hoofd gezet worden. "In deze allen zijn wij meer dan overwinnaars door Christus, Rom. 8: 17. Schrijf de naam van Michaël (betekent: wie is gelijk aan God? red.) op al uw triomfen.

5. Christus is alles *tot vrede*. Als het geweten gepijnigd wordt, en uit gevoelen van Gods toorn als een hel brandt, Job, 6: 4, dan is Christus alles. Hij giet de balsem van Zijn bloed in deze wonden, en stilt het oproer. Christus maakt niet alleen vrede in de hof des hemels maar ook in de hof van het geweten. Hij maakt niet alleen vrede boven ons, maar ook binnen in ons. "Dat gij in Mij vrede hebt," zei Christus. Al onze gulden stromen van vrede vloeien uit deze Fontein. "Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u," Joh. 14: 27.

Jezus Christus heeft ons niet alleen vrede verworven, maar ook vrede verkondigd. Daarom wordt Hij Vredevorst genoemd, Jes. 9: 6. Vrede is de parel van Zijn kroon; Hij verzekert de ziel van Zijn liefde en zendt Zijn Geest als een hemelse Duif met een olijftak van vrede in de mond, Joh. 16: 7.

De vrede die Christus geeft is vrede in oorlog. "Deze zal vrede zijn, wanneer Assur in ons land zal komen, en wanneer hij in onze paleizen zal treden," Micha 5: 4. Koningen kunnen in tijden van vrede de oorlog aanzeggen, maar Christus verkondigt vrede in tijden van oorlog.

O, hoe zoet is deze vrede! "Het is een vrede boven vrede," zoals Bernardus zegt. Augustinus noemt ze een aangename rust en stilte in de ziel. De vrede van Jezus Christus is een voorsmaak van de eeuwige heerlijkheid, een druiventros van de ware Wijnstok die het hart verblijdt en alle verstand te boven gaat, Fil. 4: 7.

Zo is Christus alles tot vrede. Hij maakt vrede voor ons en in ons. Deze honing en olie vloeit uit de rotssteen Christus.

6. Christus is alles ten opzichte van *vergelding*. Hij kroont ons na het dragen van ons kruis. Hij is tot de dood des kruises vernederd om ons te verhogen. Hij lag in de wijnpers, om ons te brengen in de

wijnkelder. Hij is vooruit gegaan om in de naam van alle ware gelovigen bezit te nemen van de hemelse goederen. "Daar de Voorloper voor ons is ingegaan, namelijk Jezus," Hebr. 6: 20. Christus is heengegaan om voor de heiligen plaats te maken. Hij bereidt de hemel voor hen en Hij bereidt hen tot de hemel.

Zo is Christus alles ten opzichte van vergelding. "Zie, Ik kom haastelijk: en Mijn loon is met Mij," Openb. 22: 12.

II.

Is Christus alles, zie dan wat een groot onderscheid er is tussen Christus en het schepsel. Tussen Christus en het schepsel is zulk een groot onderscheid als tussen wezen en niets. "Christus is alles en in allen," dus is het schepsel niet met al. "Zult gij uw ogen laten vliegen op hetgeen dat niets is?" Spr. 23: 5. Het schepsel is een niet-wezenheid, namelijk iets dat geen wezen heeft. Al heeft het een natuurlijk wezen, toch is het geestelijk aangemerkt niet met al. Het is niets anders als een vergulde schaduw, een vermakelijke fantasie.

Toen Salomo de fijnste bloem uitgezift en de geesten van alle geschapen voortreffelijkheid gedistilleerd had, was zijn uitspraak: "het is al ijdelheid," Pred. 1: 2. Het Griekse woord *kenos*, vertaalt met ijdel, betekent zoveel als leeg. Wij lezen in Genesis 1: 2 dat de aarde woest en ledig was in de schepping. Zo zijn alle aardse dingen leeg. Leeg zijn ze van hetgeen wij daar in menen te zijn; leeg van alle vergenoeging. Daarom wordt het vergeleken bij wind, Hos. 12: 2. Eerder zal iemand zijn buik met wind als zijn hart met de wereld vervullen. Nu, van het schepsel wordt gezegd *niet met al* te zijn in drieërlei opzicht.

1. Het is niet met al voor een mens van *een ontroerde geest*. Als de geest verwond is, zullen uitwendige dingen geen verlichting meer geven, zoals een kroon van goud die de hoofdpijn niet verminderd maar vermeerderd.

2. Het schepsel is niet met al *voor iemand die de hemel in zijn oog, ja in zijn hart heeft*. Toen Paulus op het midden van de dag het licht, boven de glans van de zon, gezien had dat hem en degenen die met hem reisden van de hemel omscheen, toen zag hij niemand hoewel zijn ogen open waren, Hand. 9: 8. Die de heerlijkheid van de hemel in zijn oog heeft, is blind ten opzichte van de wereld. Hij ziet er niets in dat hem behagen of vergenoegen kan.

3. Het schepsel is niet met al voor *iemand die sterft*. In het uur van de dood is de mens het allerbest geschikt en bekwaam om een goed en onpartijdig oordeel van de dingen van deze wereld te geven. Nu, in zulk een tijd is de wereld niet met al. Dan verduisterd al de glans van de wereld. Dan is haar droefheid daadwerkelijk en haar vreugde niet anders dan inbeelding.

O, wat een groot onderscheid tussen Christus en het schepsel! Christus is alles en in allen, en het schepsel niet met al. Och, hoevelen hebben hun zielen om niet met al gewaagd!

III.

Is Christus alles en in allen, waarheen zullen wij anders gaan in onze behoefte dan tot Christus? Ontbreekt u genade? Ga tot Christus. In Hem zijn alle schatten der wijsheid en der kennis verborgen, Kol. 2: 3. Christus is de grote Schatbewaarder. Ga dan tot Christus. Zeg: "Heere, ik heb genade nodig, maar in U zijn de stromen des levenden waters; vervul mijn waterbak uit de volheid van de fontein van Uw genade. Heere, ik ben blind; U hebt ogenzalf om mij te genezen. Ik ben besmet; U hebt water om mij te reinigen. Mijn hart is een stenen hart; U hebt bloed om het week te maken. Ik ben leeg en ontbloot van genade; vervul mijn gebrek uit Uw volheid."

"Al ons gebrek wordt vervuld uit de volheid van Christus wonden en verdiensten," zegt Augustinus. In onze geestelijke behoefte moeten wij tot Christus gaan om ons gebrek te vervullen, zoals Jacobs zonen tot hun broeder Jozef die alles waarin iets was opende en zijn broeders koren en teerkost tot de weg gaf. Zo heeft de Heere, Christus tot onze Jozef gemaakt, onze voorraadschuur. In Hem zijn alle schatten verborgen, Kol. 2: 3.

O zondaars, ga tot de Heere Christus. Hij is alles en in allen. En om u hierin aan te moedigen, gedenk dan dat in Christus niet alleen volheid maar ook mildadigheid is. "O alle gij dorstigen, komt tot de wateren." Christus is niet alleen vol van honingzeem, maar Hij druipt ook van honingzeem.

IV.

Is Christus alles, zie hier dan het bezit van een christen. Hoe rijk is hij die Christus heeft! Wie de Allesbezitter heeft, die heeft alles. Die Christus heeft, heeft alles wat hem volkomen kan zaligmaken. Plutarchus verhaalt van de vrouw van Focion, dat toen ze gevraagd werd waar haar juwelen waren, antwoordde: "Focion, mijn man, en zijn triomfen zijn mijn pronkjuwelen!" Als een christen gevraagd wordt, waar zijn rijkdommen zijn, mag hij antwoorden: "Christus is mijn rijkdom." Een waar kind van God kan niet arm zijn. Kijk in zijn huis, waarschijnlijk heeft hij net een bed om op te liggen. "Tot op deze tegenwoordige ure lijden wij honger en lijden wij dorst, en zijn naakt, en hebben geen vaste woonplaats," 1 Kor. 4: 11. Ga tot veel kinderen van God en spreek hen toe van een testament of een laatste wil, u zult geen ander antwoord als dit ontvangen: "zilver en goud hebben wij niet," zoals Petrus zei, Hand. 3: 6. Echter hij kan op dezelfde tijd zijn triomf maken met de apostel: "Als niets hebbende en nochtans alles bezittende, 2 Kor. 6: 10. Hij heeft Christus Die alles is.

Wanneer een kind van God niets het zijne kan noemen, dan kan hij zeggen dat alles zijne is. De tabernakel was met dassenvellen bedekt, toch was die grotendeels van goud gemaakt. Al heeft een kind van God een slechte woning, gescheurde kleren, hij is echter met goud ingelegd; Christus heeft een gestalte in zijn hart, en zo is hij geheel verheerlijkt inwendig.

V.

Hoe vergenoegd behoort een christen in Christus te zijn, Christus is alles. Wat nood, als hem alle andere dingen ontbreken, is Christus niet genoeg? "Ben ik niet in de plaats van tien zonen?" Zei Elkana tot Hanna, 1 Sam. 1: 8. Is Christus niet in de plaats van tien werelden, ja in de plaats van alles wat dierbaar en kostbaar is op aarde? Wie zonlicht genoeg heeft, zal die over het ontberen van het kaarslicht klagen? Heeft hij niet genoeg die de ondoorgrondelijke rijkdommen van Christus heeft?

Ik heb gelezen van een godzalig mens die blind was, en van zijn vriend gevraagd werd, of hij niet bedroefd was omdat hij niet zien kon. En toen hij antwoordde van ja, zei zijn vriend: "Waarom ben je bedroefd over het ontberen van wat de vliegen hebben, terwijl je hebt wat de engelen hebben?" Zo mag ik een christen aanspreken. 'Waarom bent u ontroerd over het ontberen van wat een verworpene heeft, terwijl u hebt wat de verheerlijkte heiligen hebben? U hebt Christus met al Zijn schatten en voorrechten!'

Stel dat een vader zijn zoon huisraad weigerde en hem al zijn land gaf, had hij oorzaak te klagen? Stel, God weigert u enig huisraad in de wereld, maar geeft u ondertussen al Zijn land, bijzonder de akker waar de Parel van grote waarde in verborgen is; hebt u dan enige oorzaak van ontevredenheid?

Een christen die Christus heeft, al ontbreekt het hem aan al het noodzakelijke, heeft echter het ene ding wat nodig is. "Gij zijt in Hem volmaakt," Kol. 2: 10.

Wat? In Christus volmaakt? En niet in Christus vergenoegd? Luther zei dat de zee van Gods genade onze bijzondere verdrukkingen behoort te verslinden. Gewis, al onze droefheid en klachten behoren in de zee van Gods liefde, in Christus, verdronken te worden. Laat een christen de harp nemen en God loven.

VI.

Is Christus alles, zie dan de ellendige toestand van de mens die buiten Christus is. Hij is arm en nietig. "Gij zijt ellendig en jammerlijk en arm en blind en naakt," Openb. 3: 17. De ellendige toestand van een mens buiten Christus blijkt in deze zeven dingen.

1. Hij heeft *geen rechtvaardigmaking*. Wat een heerlijke zaak is het voor een arme zondaar van zijn zonde vrijgesproken en rechtvaardig in de vierschaar verklaart te worden! Maar dit voorrecht vloeit van Christus. Ons pardon is in Zijn bloed verzegeld. "Door dezen wordt een iegelijk die geloofd gerechtvaardigd," Hand. 13: 39. Dus die buiten Christus is wordt niet gerechtvaardigd. De schuld van

de zonde kleeft hem aan. Hij moet de gerechtigheid Gods zelf voldoen, en de vloek staat in volle kracht tegen een zondaar.

2. Wie Christus niet heeft, heeft ook *niet het sieraad der heiligheid*. Jezus Christus is een levende Fontein van genade, "vol van genade en waarheid," Joh. 1: 14. Nu, iemand zonder Christus, is iemand zonder genade, hij heeft niet één snippertje heiligheid. De ent moet eerst op de stam geënt zijn voordat ze sap en voedsel van de wortel ontvangen kan. Wij moeten eerst in Christus geënt zijn voordat wij "uit Zijn volheid genade voor genade ontvangen kunnen," Joh. 1: 16.

Een mens buiten Christus is rood van schuld en zwart van besmetting. Hij is een onheilig persoon, en als hij in die staat sterft dan is hij ongeschikt om God gezien, Hebr. 12: 14.

3. Wie geen deel heeft aan Christus, die heeft ook *geen deel aan de ware adeldom*. Door Christus zijn wij van Gods geslacht, van het koninklijke bloed des hemels. Het is door Christus dat "God Zich niet schaamt onze God genaamd worden," Hebr. 11: 16. Maar buiten Christus worden wij aangezien als onedele personen. Het verradersbloed loopt door onze aderen. Die buiten Christus is, is van een slechte en geringe afkomst. Al evenzoveel wie zijn natuurlijke vader is, is de duivel zijn geestelijke vader, Joh. 8: 48.

4. Wie Christus niet heeft, die heeft *geen vrijheid*. Niets is harder dan de dienstbaarheid. "Indien de Zoon u zal vrijgemaakt hebben, zo zult gij waarlijk vrij zijn," Joh. 8: 36. Die buiten Christus is, is een slaaf van de zonde, ook dan wanneer hij de zonde met de meeste vrijheid bedrijft.

5. Wie geen deel heeft aan Christus, die heeft ook *geen bekwaamheid om God te dienen*. Hij is als Simson, toen de haarlokken van zijn hoofd afgesneden waren. Zijn sterkte is van hem geweken, hij heeft geen levend beginsel, hij kan niet wandelen met God, hij is als een dood lid in het lichaam dat noch kracht noch beweging heeft. "Zonder Mij kunt gij niets doen," Joh. 15: 5. Het orgel zal geen geluid geven tenzij u er in blaast. De ziel kan geen muziek maken noch enige kracht in heilige plichten tonen, tenzij Christus het door Zijn Geest aanblaast.

6. Wie Christus niet heeft, die heeft *geen Trooster*. Christus wordt genoemd "de vertroosting Israëls," Luk. 2: 25. Iemand zonder Christus is iemand zonder troost. Hoe kan zo'n mens troost hebben als hij zal sterven? Hij heeft grote schuld en hij heeft geen Borg. Zijn wonden bloeden en hij heeft geen Medicijnmeester. Hij ziet het vuur van Gods toorn naderen en hij heeft geen beschutting om het af te weren. Hij is als een schip in onweer: De ziekte begint een onweer te maken in zijn lichaam en de zonde in zijn geweten, en hij heeft geen haven om in te gaan.

O, welke schrik en angst zal in de ure des doods de zodanige aangrijpen! "Zij zullen verschrikt worden, smart en weeën zullen haar aangrijpen, haar aangezichten zullen vlamme aangezichten zijn," Jes. 13: 8. Een goede uitdrukking! De betekenis is dat de zondaars in de boze dag zulk een schrik en angst zal aangrijpen dat haar aangezichten veranderen en zo angstig als een vlam zullen worden.

Wat zijn al de vertroosting van de wereld voor een stervende zondaar? Hij ziet zijn vrienden aan, maar zij kunnen hem niet vertroosten. Breng hem zijn geldzakken vol goud en zilver, zij zijn niet anders als rook voor zere ogen, het bedroefd hem dat hij ze verlaten moet. Breng hem muziek, welke troost geeft de harp en viool aan een veroordeeld mens? In Spanje zijn Tarantula's, giftige spinnen. Die van deze spinnen gestoken wordt, zijn bijna dood en worden door muziek genezen. Maar wie zonder Christus sterft, Die de vertroosting Israëls is, die is in zulk een helse benauwdheid en schrik dat geen muziek ter wereld hem genezen kan.

7. Wie buiten Christus is, die is ook 'buiten hoop van zaligheid.' "Hij is de Behouder des lichaams," Ef. 5: 23. Hij behoudt niemand dan die leden van Zijn geestelijk lichaam zijn; een sterke plaats tegen de leer van de algemene verzoening. Christus wierp Zichzelf in de zee van Zijn Vaders toorn, alleen om Zijn bruid voor het verdrinken te bewaren. "Hij is de Behouder des lichaams," zodanig dat degenen die buiten Christus sterven van de hoop van hun zaligheid afgesneden zijn.

II. Bestrafing

Tot bestraffing van degenen die met andere dingen bezig zijn en ondertussen dit ene ding wat nodig is verzuimen.

"Waarom weegt gijlieden geld uit voor hetgeen dat geen brood is? En uw arbeid voor hetgeen dat niet verzadigen kan?" Jes. 55: 2. Al verkrijgt u de hele wereld dan bent u echter zonder Christus niet anders dan een vergulde bedelaar.

De dokter weet verstandig over de ziekten van het lichaam te oordelen, maar is onwetend van de ziekten van zijn eigen ziel; en terwijl hij goede recepten geeft tot genezing van anderen, verzuimd hij het recept van Christus' bloed tot genezing van zichzelf.

De rechtsgeleerde is advocaat voor een ander, en hij heeft geen advocaat voor zichzelf. In het proces van een ander is hij ijverig, voor zichzelf schiet hij tekort. Terwijl hij de rechtszaak van een ander voorstaat, verzuimd hij de zaak van zijn eigen ziel.

De koopman is bezig in kopen en verkopen, en verzuimd intussen de Parel van grote waarde, evenals Israël dat op en neer ging om stro te verzamelen; of als de magneet die ijzer en geen goud naar zich trekt.

Het werk van degenen die de wereld zo beminnen, dat ze Christus verzuimen, is niet anders als een spinnenweb. "Zie, is het niet van den HEERE der heirscharen, dat de volken arbeiden ten vure, en de lieden zich vermoeien tevergeefs?" Hab. 2: 13.

III. Vermaning

In 5 punten.

I.

Is Christus alles, zet dan een hoge prijs op de Heere Jezus Christus. "U die gelooft is Hij dierbaar," 1 Petr. 2: 7. Als er een parel was die alle parels in waarde te boven ging, zou u die parel niet hoogachten? Zulk een Parel is Christus. Zo dierbaar is Hij dat de heilige Paulus alle dingen acht drek te zijn opdat hij Christus mocht gewinnen. Och, dat ik de prijs van Jezus Christus kon doen stijgen! Waardeer Christus boven al uw goederen en boven al uw relaties. Hij is Christus niet waardig, die Christus niet boven alles bemint.

Jezus Christus is een onbegrijpelijke schat; alles wat God tot genoegdoening vereisen of wij tot zaligheid verlangen kunnen, is overvloedig in Christus te vinden. O, laat dan Christus de hoogste zijn in uw oordeel. "Geen boek zal mij behagen," zegt Bernhardus, "als ik er de naam Christus niet in lees." Christus' naam is de enige muziek voor het oor van een christen, en Christus bloed het enige geneesmiddel voor het hart van christen.

II.

Is Christus alles, zie dan dat u deel krijgt aan de Heere Jezus Christus. Stop niet met deze handel, maar zoek voortdurend in Gods heilige instellingen, het Woord, de sacramenten, totdat u deze Parel van grote waarde zult gevonden en gewonnen hebben. In Christus zijn alle goede dingen bij elkaar. Geef dan uw ziel geen rust, tot dat dit bundeltje mirre tussen uw borsten vernacht, Hoogl. 1: 13.

Wat doen wij alle werk en moeite om aardse eigendommen en bezittingen te verkrijgen, dat wij zeggen mogen: "dit is mijn huis, dit zijn mijn juwelen." Maar waarom wenden wij dan zo weinig moeite aan om de Heere Christus? Om te mogen zeggen: "Christus is mijn?"

"Twee dingen zijn er die de ziel vergenoegen kunnen: God en het eigendom aan God," zei Augustinus. Wat is God voor mij, als Hij de mijne niet is? Wat kon degenen de ark baten als zij niet in de ark mochten komen? En opdat ik uw harten met een heilig verlangen tot de Heere Jezus Christus mag ontsteken, daarom zal ik u tonen wat een rijke en gezegende schat Christus is.

1. Christus is *het allerhoogste Goed*. Leg tegen Christus in de weegschaal wat u wilt, Hij zal het zeer ver overtreffen. Is het leven zoet? Christus is nog beter! Hij is het leven van de ziel. "Zijn

goedertierenheid is beter dan het leven," Ps. 63: 4. Zijn uw vrienden en relaties aangenaam? Christus is nog beter. Hij is een Vriend "die meer aanleeft dan een broeder," Spr. 18: 24.

2. Christus is *een algenoegzaam Goed*. Wie Christus heeft, heeft niet meer van doen. Wie de grote zee heeft, heeft geen waterbak nodig. Die een boek heeft dat alle kunsten en wetenschappen bevat, heeft geen andere boeken nodig. Wie Christus heeft, hoeft niet verder te zien. "Christus geeft genade en eer," Psalm 84: 12. Genade om ons te reinigen, eer om ons te kronen.

Ezau zei: "ik heb veel." Jakob zei: "ik heb alles," Gen. 33: 2. Een Ezau mag genoeg hebben, maar een Jakob heeft alles omdat hij Christus heeft, Die alles en in allen is. "Het is genoeg," zei Jakob, "mijn zoon Jozef leeft nog." Zo mag hij zeggen die Christus heeft: "het is genoeg, Christus leeft nog."

3. Christus is *een bekwaam Goed*. In Hem woont al de volheid, Kol. 1: 19. Hij is alles wat de ziel kan verlangen. Christus is een geestelijk sieraad tot versiering, goud tot verrijking, balsem tot genezing, brood tot versterking, wijn tot verkwikking, zaligheid tot kroning. Christus is het verlangen waard. Zijn wij in gevaar, Hij is een Schild. Zijn wij ongetroost, Hij is een Zon. Hij heeft genoeg in Zijn schatkist om onze ziel overvloedig toe te rusten.

4. Christus is een *heiligmakend Goed*. Hij maakt onze toestand gelukzalig. Hij verzoet al onze uitwendige vertroosting en Hij heiligt al onze kruisen. Christus maakt al onze vertroosting zoeken. Hij verandert ze in zegeningen. Onze gezondheid is gezegend, onze staat is gezegend, onze relaties zijn gezegend. Christus' liefde, als zoet water op de bloesem van ons uitwendig leven gesprengd, doet haar een aangenamer reuk geven.

De goddeloze kan zulk een troost niet hebben in uitwendige dingen als de godzalige. Hij kan meer goed hebben, maar hij heeft minder vreugde. Wie Christus heeft kan zeggen: "dit is een geschenk uit de hand van mijn Zaligmaker, een teken van Zijn liefde, een onderpand van de eeuwige heerlijkheid." Christus heiligt al onze kruisen; Hij verandert ze in heilzame medicijnen voor de ziel, geschikt om de zonde uit te drijven en de genade te voeden. God schroeft en rekt de snaren van Zijn harp hoger op, opdat de toon en muziek des te beter en aangenamer zal zijn. Christus past wel op, dat Zijn volk in de oven van beproeving niet anders dan haar schuim en onreinheid verliest.

5. Christus is *een zeldzaam Goed*, dat weinig gevonden wordt. Het zijn maar weinigen die Hem hebben. De beste dingen worden veracht als ze algemeen worden. Toen "het zilver te Jeruzalem was als stenen," toen was het ook bekwaam om met voeten getreden te worden, 1 Kon. 10: 27. Christus is een Juweel waar weinigen mee verrijkt zijn. Dit mag de Heere Christus bij ons in groter aanzien en hoogachting brengen, zodat wij Hem met des te meer ijver najagen en aan Hem pogen deel te krijgen. Wie God beide de Indiën gegeven heeft, die heeft hij Christus geweigerd. Zij hebben "de vettigheid der aarde," maar niet "de dauw des hemels." Onder ons zijn velen die van Christus horen, maar weinigen die Hem hebben. "Daar waren vele weduwen in Israël in de dagen van Elia toen de hemel drie jaren en zes maanden gesloten was; zodat daar grote hongersnood was over het gehele land. En tot geen van hen werd Elia gezonden, dan naar Sarepta Sidonis, tot een vrouw die weduwe was." Luk. 4: 25, 26. Er zijn velen in deze tijden, ja in deze stad, die Christus in de oren hebben horen klinken, maar weinigen die Christus geformeerd hebben in hun harten. Och, hoe behoren wij te arbeiden, dat wij onder deze weinigen mochten gevonden worden! Die zonder Christus zijn, zullen zonder rust wezen.

6. Christus is *een uitnemend en voortreffelijk Goed*. God bewijst ons groter liefde in het geven van Zijn Zoon Jezus Christus, dan in het schenken van kronen en koninkrijken. God kan ons andere dingen geven en ons toch haten. Maar als Hij ons Christus geeft, dan geeft Hij ons Zijn grootste liefdepand. God mag de mensen van deze wereld de goederen van Zijn voetbank geven, maar die Hij Christus geeft, die geeft Hij de goederen van Zijn troon. Wat geeft het als anderen een kruk hebben om op de leunen, als u Christus hebt om op te steunen?

Abraham zond de zonen van de bijwijven weg met geschenken, maar Izak gaf hij al wat hij had, Gen. 25: 5,6. God mag anderen met wat goud en zilver wegzenden, maar u, aan wie Hij Christus geeft, geeft Hij al wat Hij heeft. Want Christus is alles en in allen. "Gij doet Uw hand open, en verzadigd al wat

daar leeft," Psalm 145: 16. Als God ons de wereld geeft, dan doet Hij Zijn hand open, maar als Hij ons Christus schenkt, dan opent Hij Zijn hart. Christus is een kroonzeggen.

7. Christus is *zulk een Goed, zonder Wie niets goed is*. Gezondheid zonder Christus is niet goed, zonder Christus is het niet anders dan een baarmoeder van wellust en begeerlijkheid. De rijkdommen zijn zonder Christus niet goed, zonder Christus zijn het niet anders dan gouden strikken. Zelfs Gods instellingen zijn niet goed zonder Christus. Al zijn zij goed in zichzelf, zij zijn echter voor ons niet goed. Zij geven ons geen nuttigheid. Zij zijn als borsten zonder melk, als flessen zonder wijn. Ja, zij zijn niet alleen een dode letter, maar ook een reuk des doods. Zonder Christus zullen zij ons verdoemen. Duizenden gaan, bij gebrek aan Christus, met heilige instellingen beladen naar de hel toe.

8. Christus is *een duurzaam Goed*. Andere dingen zijn als lamp die haar eigen vocht verteert, terwijl ze een ander verlicht. "De hemelen zullen vergaan, en als een kleed verouden," Psalm 102: 27. Maar Jezus Christus is een duurzaam goed. "Bij Hem is een duurzaam goed," wat zolang als de eeuwigheid duurt. Spr. 8: 18.

9. Christus is *een mededeelbaar Goed*. Hij is vol, niet slechts als een vat, maar als een Fontein. Hij is genegen Zichzelf aan ons mee te delen. Als Christus zou zeggen, dat Hij met ons niet te doen had, dat wij onder Zijn toezicht niet waren, dat Hij niet gezonden was tot zulke zondaars als wij zijn, dan mochten wij wanhopen. Maar Hij is gewillig Zichzelf aan ons over te geven. Daarom roept Hij: "kom tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt." Hij verlangt er zeer naar om gemeenschap met ons te maken.

Och, dat wij slechts zo gewillig waren als de Heere Christus is! Nu dan, is er zulk een verscheidenheid van uitnemende voortreffelijkheden in Jezus Christus, hoe behoren wij dan te verlangen en te ijveren om deel te mogen hebben aan de Heere Jezus Christus.

Vraag. *Maar hoe zal ik aan Christus deel krijgen?*

Antwoord 1. *Zie hoe nodig u Christus heeft.* Weet dat u zonder Hem verloren bent. Hoe gruwelijk bent u in Gods ogen! Hoe hatelijk voor Zijn heilige natuur! Hoe verdoemelijk voor Zijn gerechtigheid! O zondaar, hoe nabij is de bode die u arresteren zal! De gloeiende oven van het helse vuur wordt voor u heet gemaakt; en wat zal het met u zijn zonder Christus! Het is alleen de Heere Jezus Christus die als een Beschutting het vuur van Gods toorn kan afwenden en u van branden bewaren kan.

Zeg mij dan, hebt u Christus niet zeer hard nodig? Al wordt Christus de zondaars aangeboden, daarom wil Hij echter Zijn liefde niet laten verwaarlozen, noch Zichzelf laten verwerpen, door degenen die hun geestelijke behoeften niet zien. Toon uw wonden, en dan zal Christus, die goede Samaritaan, olie in uw wonden gieten. Denk vaak aan Johannes 3: 18: "Die niet geloofd is alrede veroordeeld." Die in zijn zonden sterft en Christus door het geloof niet aanneemt zal zo zeker verdoemd worden, alsof hij alreeds verdoemd was.

Antwoord 2. *Doe uw best om de Heere Jezus Christus te krijgen.* Val de Heere daarom lastig. Bidt Hem: "Heere, geef mij Christus of ik sterf." Zeg met Jakob: "ik zal U niet laten gaan tenzij dat Gij mij zegent," Gen 32: 26. En zoals Achsa tot haar vader Kaleb zei: "Gij hebt mij een dor land gegeven, geef mij ook waterwellingen," Jozua 15: 19, zo moet de arme ziel zeggen: "Heere, U hebt mij aanzien en vermogen in de wereld gegeven, maar dit dorre land kan mijn dorst niet lessen; geef mij ook waterwellingen, geef mij de levende Fontein van het bloed van Jezus Christus mijn Zaligmaker. U hebt gezegd: die dorst heeft, kome; en die wil, neme het water des levens om niet. Openb. 22: 17. Heere, ik dorst naar Jezus Christus, niets dan alleen Christus kan mij vergenoegen. Ik ben dood, ik ben verdoemd zonder Hem. Och, geef mij dit water des levens."

Toen de blinde bij de Heere Christus aanhield in het gebed, stond Jezus stil, en maakte hem ziende, Luk. 18: 40-42. Christus kan een biddende ziel niet afslaan. De teerhartige moeder opent haar borst als het kind daarom huilt. Wanneer een nederig en dorstig zondaar angstig naar de hemel roept, dan zal God de Borst van Zijn vrije genade openen, en zeggen: "Hier, neem Mijn Christus, wordt met Hem verzadigd, laat Hij voor u alles en in allen zijn, beide tot voedsel en tot medicijn."

Antwoord 3. Wees tevreden Christus aan te nemen en te hebben, zoals Hij wordt aangeboden, als een Vorst en Zaligmaker, Hand. 5: 31. Deze twee kunnen niet van elkaar gescheiden worden. Wie Christus hebben wil, moet Hem niet alleen als een Zaligmaker aannemen voor vergeving van zonden, maar ook als de Vorst voor bekering van zonden; niet alleen als een Christus met een offerande, maar ook met een scepter en kroon; niet alleen een Christus met bloed om te rechtvaardigen, maar ook met water om te reinigen.

Sommigen willen Christus en hun zonden allebei hebben. Is Christus alles en wilt u dan niet alles om dit Alles verlaten? Christus verlangt niet dat u iets verlaat, dan hetgeen u verdoemen zal als u het blijft houden, namelijk uw zonden. Geef dit vergif over door ware bekering, en Christus zal de wijn van Zijn bloed in u uitgieten, om uw hart te verheugen.

Sommigen zijn er die veel voorgeven, en veel om Christus schijnen te willen doen. Die zo enige zonde verlaten, maar een boezemzonde willen behouden. Jacob wilde al zijn zonen wel laten trekken, behalve Benjamin. Zij willen wel zo enige zonde laten varen, maar Benjamin moet blijven; een beminde troetelzonde kunnen ze niet verlaten. Maar weet dit, als u maar één zonde in uw hart laat overblijven, dat dit een ei zal zijn voor de satan om daar op de broeden, omdat u het niet aan de steen van bekering verplettert. Uit het ei zullen wormen komen die het hart zullen doorknagen, en een oorzaak van uw verderf worden.

Al verlaat iemand vele minnaars, als hij maar de liefde van één hoer blijft houden, dan is hij een echtbreker. Zo ook hier, al is het dat u vele zonden verlaten, als u maar de liefde tot één zonde blijft houden, dan hebt u een overspelig hart, en Christus zal geen gemeenschap met u maken. Kan hij zich van Christus' liefde verzekeren, die de zonde in zijn hart, als in een schuilplaats, koestert? O, verlaat alles om Christus wil die alles is. Verlaat uw lusten, ja als het nodig is, uw eigen leven om Zijntwil.

III.

Wij moeten hier niet alleen vermaand worden om Christus te verkrijgen, maar ook proberen te weten dat wij Christus hebben. "Hieraan kennen wij dat wij Hem gekend hebben," 1 Joh. 2: 3. Deze inkerende geloofsdaad (de zekerheid dat wij Christus kennen, red.) is meerder dan de uitgaande daad. Sommige godgeleerden noemen dit het gevoelen des geloofs. Nu, aangaande deze kennis dat Christus de onze is, die hetzelfde is als de zekerheid des geloofs, zal ik deze vier regels voorstellen.

1. Dat deze kennis en zekerheid mogelijk is; dat ze verkregen kan worden. "Deze dingen heb ik u geschreven, opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en op dat gij gelooft in de naam des Zoons Gods," 1 Joh. 5: 13. De apostel heeft deze dingen aan de gelovigen geschreven, met de bedoeling dat ze zouden weten dat zij gelovigen waren en verzekert zijn dat Christus hen toekwam.

Het is waar dat het Pausdom deze heilige zekerheid ontkent. Zij roepen een vervloeking uit over al degenen die de zekerheid geloven en vasthouden. Maar dat wij dit kunnen verkrijgen zal ik met deze volgende redenen bewijzen.

(1). Waarom vermaant ons dan God onze roeping en verkiezing vast te maken, als deze vastheid en zekerheid in het leven niet is te verkrijgen? 2 Petr. 1:10. En waarom vermaant hij ons "onzelf tot onderzoeken en te beproeven of wij in het geloof zijn," als wij tot deze kennis, dat Christus onze is, niet toe kunnen geraken? 2 Kor. 13: 5.

Het Griekse woord onderzoeken, beproeven, betekent zoveel als een stuk metaal doorboren of doorsteken, om te zien of het van binnen goud is of niet. Zo moet een christen zijn hart door beproeving en zelfonderzoek doorboren, om te zien of Christus in hem een gedaante heeft of niet.

(2). Wat zijn al de kenmerken die de Heilige Schriften van een mens in Christus geven, als wij hiervan geen wetenschap of zekerheid kunnen hebben? "Wij weten dat wij overgegaan zijn van de dood in het leven, dewijl wij de broeders liefhebben," 1 Joh. 3: 14. En "hieraan kennen wij, dat wij in Hem blijven, en Hij in ons, omdat Hij ons van Zijn geest gegeven heeft," 1 Joh. 4: 13. Hier zijn twee kenmerken van een mens in Christus. Nu, waartoe zijn deze kenmerken, als wij de heilige zekerheid van het geloof niet kunnen verkrijgen?

(3). Verscheidene plichten worden ons in de Heilige Schriften geboden, die ons geheel onmogelijk zijn te volbrengen, als wij niet verzekert zijn dat Jezus Christus de onze is. Ons wordt geboden, ons "te

verblijden in den Heere," Fil. 4: 4. "Ons te verblijden in verdrukking," 1 Petr. 4: 13. Hoe kan iemand zich verblijden in de verdrukking, als hij niet weet of Christus de zijne is of niet?

(4). Waarom heeft Christus de Trooster, de Heilige Geest belooft te zenden, Joh. 14: 16, Wiens eigen werk het is, deze heilige zekerheid in de hart van Gods kinderen teweeg te brengen, als wij tot deze zekerheid dat Christus de onze is niet kunnen komen? Daarom lezen wij in de Heilige Schriften van "een verzegeling des Heiligen Geestes," Ef. 1: 13, een "onderpand des Geestes," 2 Kor. 1: 22, en "de eerstelingen des Geestes," Rom. 8: 23.

De belofte van de Trooster zou tevergeefs zijn, het onderpand en getuigenis van de Geest zou niet anders dan inbeelding en ijdelheid zijn, als wij van de gemeenschap met Christus niet verzekert konden zijn.

(5). Velen van Gods kinderen zijn tot deze heilige zekerheid gekomen. "Ik weet, mijn Verlosser leeft," Job. 19: 25. "Ik weet Wie ik geloofd heb, en ik ben verzekerd dat Hij machtig is, mijn pand bij Hem weggelegd, te bewaren tot dien dag," 2 Tim. 1: 12. "Ik ben met Christus gekruist," Gal. 2: 20.

Ja, mag iemand zeggen, Paulus was een uitstekend licht onder Gods kinderen, een christen van de eerste orde, geen wonder dat hij met het juweel van heilige zekerheid verrijkt was! Nee, maar de apostel spreekt daarvan als van een geval dat ook andere gelovigen treft. "Wie zal ons scheiden van de liefde van Christus?" Rom. 8: 35. Hij zegt niet, wie zal *mij* gescheiden, maar *ons*!

Het is dan uit dit alles zeker dat een kind van God van zijn gemeenschap met Christus verzekert kan zijn.

Waarschuwing

Eerste waarschuwing. Het is *niet zo dat de heiligen altijd een even grote zekerheid hebben*, of dat ze zulk een zekerheid hebben, die alle twijfel en strijd uitsluit. Hun vertroosting hebben zowel als hun genadegaven hun eb en vloed. Was het zo niet met David? Op het ene moment horen wij hem zeggen: "Uw goedertierenheid is voor mijn ogen," Psalm 26: 3. Dat betekent, ik ben van Uw goedertierenheid verzekert, zoals wij zeggen hetgeen waarvan wij verzekert zijn, dat het voor onze ogen is, dat wij het met onze ogen zien. Maar op een ander moment zei hij: "Heere, waar zijn Uw goedertierenheden?" Psalm 89: 50.

Een christen heeft niet altijd dezelfde zekerheid des geloofs. Op de ene tijd richt de heilige Paulus en zegeteken op en zingt zijn triomflieder. "Wij zijn meer dan overwinnaars," Rom. 8: 37. Maar hoe liet hij op een andere tijd de vleugels van zijn vertrouwen neerzakken! Hij was als een mens in het midden van de zee, worstelend met de hoge golven en roepend om hulp: "Ik ellendig mens! Wie zal mijn verlossen uit het lichaam dezes doods?" Rom. 7: 24.

Een kind van God in dit leven is als een schip aan zijn anker, wat, al is het op andere tijden zeker, toch soms van de golven geslingerd en heen en weer geworpen wordt. God laat soms deze twijfelingen in Zijn kinderen toe, opdat zij des te meer naar de hemel zullen verlangen, waar zij een gedurige springvloed van vreugde zullen hebben.

Tweede waarschuwing. De zekerheid is *eerder een vrucht van geloof dan geloof zelf*. Zoals de wortel van een roos of tulp leeft, al is het dat de bloem niet gezien wordt, zo kan het geloof ook in het hart leven, al is het dat de bloem en de bloesem van de zekerheid niet bespeurt kan worden. Het is echter ook zeker dat door de genade van de Heilige Geest in de harten van Gods kinderen zoveel gewerkt is waar zij hun hoop op kunnen vestigen. Voorbeelden hiervan zijn, een hoogachten van Jezus Christus, een heilige gerustheid in Christus, en verheugen in Zijn evenbeeld, en vermaking in Zijn woord. De allerzwakste in het geloof is zoveel deelachtig dat hij het om de gehele wereld niet wil missen.

2. De zekerheid is moeilijk te verkrijgen. Ze is een kostbaar juweel, maar schaars te verkrijgen. En zij niet veel christenen die deze parel hebben.

(1). Het behaagt soms de Heere deze zekerheid Zijn volk te onthouden, opdat ze nederig zouden leven. Door de verdorvenheid van onze natuur zijn wij zo slecht dat wij ook de allerkostbaarste genaden kunnen misbruiken. De mot groeit in het fijnste kleed, de worm in de zoetste vrucht. In deze zoete vrucht van zekerheid kan ook verwaandheid groeien. Het is zwaar voor een christen de zekerheid te missen, en toch tevreden te zijn; zo ook de zekerheid te hebben, en toch nederig te zijn.

(2). De satan doet wat hij kan om onze zekerheid weg te nemen en toe te stoppen. Hij wordt de rode draak genoemd, Openb. 12: 3. Hoe doet hij de wateren van vrede van een christen opbruisen! Kan de duivel een kind van God niet uit de hemel weren, hij zal echter alles doen wat hij kan om zijn hemel op aarde te verstoren. Hij zal hem steeds met angst en schrik verontrusten. Kan hij de getuigenis van een christen niet uitwissen, dan werpt hij toch soms zulk een mist voor zijn ogen, dat hij zijn getuigenis niet lezen kan. De duivel benijdt Gods eer en de troost van de ziel.

(3). De schuld ligt grotendeels bij onszelf dat wij geen zekerheid hebben. Wij leven zorgeloos, verzuimen onze geestelijke wacht, houden onze belofte niet, hangen de verzoeken aan. Het is dan geen wonder dat wij in de duisternis leven en onze zekerheid verwaarlozen zodat wij niet kunnen zeggen of Christus de onze is of niet. Onze losse levenswandel bedroeft de Heilige Geest, Wiens werk anders zou zijn om onze zekerheid te verzegelen. Als wij de genadegaven van de Geest uitblussen, is het geen wonder als God de vertroosting van de Geest uitblust.

3. De zekerheid is *zeer zoet en aangenaam*. Deze paradijswijn verheugt het hart. Hoe troostvol is Gods vriendelijk aangezicht! De zon is aangener als ze schijnt dan wanneer ze achter een wolk verborgen is. Bij gebrek van deze kennis dat Christus de onze is, hangen wij dikwijls onze harpen aan de wilgen en zitten als Israël aan de rivieren en wenen, Psalm 137: 1,2.

Al heeft iemand een rijke goudmijn in zijn akker, als hij niet weet dat hij die heeft, dan kan het hem geen troost geven. Welke troost kan het iemand brengen, dat hem een grote erfenis toegevallen is als hij het niet weet? Hagar had een waterfontein bij haar, maar haar ogen werden gehouden dat zij niet zag zodat ze weende. Het is de kennis en zekerheid van een eigendom die ons troost geeft. "Mijn geest verheugt zich in God mijn Zaligmaker, Luk. 1: 47; niet *een* Zaligmaker, maar *mijn* Zaligmaker.

De joodse rabbijnen zeggen dat Mozes met een kus van Gods mond gestorven is. Diegene die verzekert is dat Christus de zijne is, die heeft een kus van Christus' lippen en sterft met zege en triomf. De zekerheid des geloofs brengt een mens in de hemel voor zijn tijd.

4. De zekerheid des geloofs is *zeer nuttig, om ons tot de dienst van Jezus Christus op te wekken*.

(1). De zekerheid des geloofs wekt ons op *tot een edele gehoorzaamheid*. De zekerheid des geloofs voedt geen zorgeloosheid in de ziel, (zoals het pausdom voorgeeft) maar vurigheid en vaardigheid. Zij doet ons in heilige plichten opvaren met vleugels zoals de arenden. Het geloof doet ons leven, de zekerheid maakt ons levendig. Als wij weten dat Christus de onze is, dan zullen wij nooit denken dat wij Hem genoeg beminnen of genoeg dienen kunnen. "De liefde van Christus dringt ons," 2 Kor. 5: 14. De zekerheid is voor de ziel wat de vleugels voor de vogel, olie in de lampen, het gewicht aan het uurwerk is, die al de raderen van gehoorzaamheid gaande maakt. De zekerheid des geloofs is een wetsteen om ons de genadegaven, hoop, liefde en ijver, op te scherpen. Het geloof doet een christen wandelen, 2 Kor. 5: 7. De zekerheid des geloofs doet hem lopen. "De blijdschap des Heeren, die is uw sterkte," Neh. 8: 11. De zekerheid baart zulk een blijdschap in de ziel, die sterkte en kracht voortbrengt om onze plicht te doen.

(2). De zekerheid des geloofs wekt ons op *tot lijdelijke gehoorzaamheid*. "Wij roemen in de verdrukking, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is," Rom. 5: 3-5. In wiens hart de liefde van Christus uitgestort is, die zal gewillig zijn, zijn bloed om Christus wil uit te storten. Degene die weet dat Christus de zijne is, zal met Petrus tot Hem komen op de wateren. Hij vertroost zichzelf hiermee, dat hoewel hij alles om Christus' wil verliest, hij alles in Christus zal vinden.

Fox (schrijver van engels martelarenboek, red.) verhaalt van een vrouw ten tijde van koningin Maria, die, als de vijanden haar man dreigden weg te nemen, antwoordde: "Christus is mijn Man." En toen de vijanden haar kinderen van haar dreigden weg te nemen, antwoordde ze: "Christus is mij beter dan tien zonen." En toen zij al haar bezittingen probeerden te ontnemen, zij ze: "Christus is mijn, die zult u mij niet ontnemen." Degene die verzekert is dat Christus de zijne is, zal om Zijntwil alles wagen, en denken dat als hij iets om Christus' wil verliest, dat hij alles in Christus zal gewinnen, want Christus is alles en in allen.

Geen wonder was het dat Paulus bereid was niet alleen gebonden te worden, maar ook te sterven voor de Naam van Jezus Christus, toen hij wist dat Christus hem liefhad en Zichzelf voor hem overgegeven

had, Gal. 2: 20. Alhoewel ik niet zeggen wil dat Paulus zich op zijn banden heeft verheven, toch durf ik te zeggen dat hij zich daarin heeft verblijdt; hij droeg ze als een keten van parels.

Vraag. *Maar hoe zal ik dit juweel van heilige zekerheid verkrijgen?*

Antwoord 1. *Doe de heilige plichten.* Toen de bruid Christus ijverig zocht, vond zij Hem met blijdschap, Hoogl. 3: 4. De heilige instellingen zijn de tralies waardoor Christus ziet, en aan de ziel Zijn vriendelijk aangezicht vertoont. Zoals Christus aan de discipelen in het breken des broods bekend werd, zo openbaart Christus Zich aan de ziel, in het gebruik van heilige instellingen, bijzonder in het breken des broods. Christus' ouders vonden Hem in de tempel. Wie Christus met troost willen vinden, en de kussen van Zijn lippen willen genieten, die moeten Hem in de tempel zoeken.

Antwoord 2. *Draag goede zorg voor de maagdelijkheid van uw geweten; bewaar deze onbesmet.* Als het glas vuil is dan zult u er geen wijn in schenken, maar als het schoon is. Zo ook hier, als de ziel van de liefde tot de zonde gereinigd is, dan zal God de zoete wijn van geestelijke troost en zekerheid daarin gieten. "Laat ons toegaan met een waarachtig hart in volle verzekerdheid des geloofs; onze harten gereinigd zijnde van de kwade consciëntie," Hebr. 10: 22.

De schuld in de consciëntie snijdt de vleugels van inwendige zekerheid af. Wie in zijn hart van enige verborgen zonde overtuigd is, die kan niet tot God in volle zekerheid des geloofs naderen. Hij kan niet komen met vrijmoedigheid, maar met schaamrood op zijn kaken. Hij kan God geen Vader maar Rechter noemen. De heilige zekerheid des geloofs is een bloem die alleen in het rein hart groeit. Voordat David om vreugde bad, bad hij eerst om een rein hart. "Schep in mij een rein hart, o God," Psalm 51: 12.

Antwoord 3. *Wees zeer levendig en werkzaam in de oefening van het geloof.* Hoe levendiger en vuriger het kind is in gehoorzaamheid, hoe eerder het de gunst en de liefde van zijn Vader zal verwerven!

Is uw geloof aan het sterven? Openb. 3: 2. Of is het sluimerend aanwezig in de ziel? Verwacht dan geen zekerheid. God zal u niet van vrede toespreken wanneer u slaapt. Het is een levendig geloof waar de zekerheid op bloeit.

Abraham had een sterk en levendig geloof. "Welke tegen hoop op hoop geloofd heeft," Rom. 4:18. Dat betekent tegen de hoop van gevoelen heeft hij geloofd op de hoop van belofte. En hoe zoet openbaart God Zichzelf aan Abraham! Hij noemt hem Zijn vriend. Hij maakte hem Zijn geheime raad bekend. "Zal ik voor Abraham verbergen, wat Ik doe?" Gen. 18: 17.

Verlangt u dat Christus Zijn liefde aan uw openbaart? Houd uw geloof op de vleugels; dat is de vogel die omhoog vliegt, en een druiventros van de ware Wijnstok plukt.

IV.

Is Christus alles, houdt Hem dan voor zodanig, en laat Hij voor u Alles zijn.

1. Laat Hij alles voor u zijn ten opzichte van uw verstand. Tracht niets te weten dat Jezus Christus. "Ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd," 1 Kor. 2: 2. Het Grieks luidt: "ik heb niet geoordeeld." Ik heb, alles in mijn oordeel overwegend, in vergelijking met Jezus Christus, niets waardig geacht om te weten.

Augustinus zegt van Cicero, dat zijn welsprekendheid hem wel aanstond, maar dat hij zoveel vermaak niet kon scheppen in het lezen van zijn geschriften, omdat Christus' naam er niet in te vinden was. Wat zal alle andere kennis iemand baten in het uur van de dood, als hij geen kennis van Christus heeft? Wat is het kennis te hebben van de geneeskunst? Dat men met Esculapius en Galenus verstandig van de oorzaken en kenmerken van de ziekte weet te oordelen, en goede geneesmiddelen weet toe te passen, als men ondertussen geen kennis heeft van de genezing onder Christus' vleugelen? Wat baat het dat men kennis heeft van de hemelkring als men de weg niet weet om in de hemel te komen? Dat men veel weet te spreken van de zon, maan en sterren als men Christus de Zon der gerechtigheid, en die luchtige Morgenster die ons den hemel leidt, niet kent? Wat baat het, dat iemand verstand heeft van de koophandel en dat hij handig is in zijn winkel, als hij geen kennis heeft van het goed die ons beide rijk maakt en kroont? Waartoe dient het dat iemand in de koorzang geoefend is, als hij Christus niet kent, Wiens bloed een melodie maakt in de hemel en een koorzang in het geweten? Wat helpt het, dat iemand alle oorlogslisten kent, als hij de Vredevorst niet kent?

O, maak dan Christus Alles. Tracht niets te weten dat Jezus Christus. Alhoewel dat u ook andere dingen op hun juiste plaats mag leren, ken dan toch Christus in de eerste plaats. Laat de kennis van Jezus Christus boven alle andere kennis uitsteken, als de zon onder de mindere planeten. Dit is de kronende kennis. "De wijsheid zal uw hoofd een aangenaam toevoegsel geven: een sierlijke kroon zal ze u leveren."

- *Wij kunnen onszelf niet kennen tenzij dat wij Christus kennen.* Hij is het Die ons in onze harten verlicht en de smetten van onze ziel vertoont, zodat wij ons vernederen in stof en as. Christus vertoont ons, ons eigen gebrek en behoefte. En omdat wij ons eigen gebrek niet zien, daarom zijn wij niet bekwaam om met de gouden olie van genade vervuld te worden.
- *Wij kunnen God niet kennen dan door Christus,* 2 Kor. 4: 6. Buiten Christus is God verschrikkelijk. Hij is een verterend Vuur. Het is door Christus dat wij God als een Vriend kennen. O, zoek dan naar de kennis van Jezus Christus. Hij is de gouden Ladder waardoor wij ten hemel opklimmen. Christus niet te kennen is evenals of iemand vergiftigd is en een tegengif in zijn hof had waarvan hij niets vanaf wist.

2. Laat Christus alles zijn in uw genegenheden.

(1). *Verlang niets dan Christus,* Hij is een opeenstapeling van alle goed. "Gij zijt in Hem volmaakt," Kol. 2: 10. Christus is de volmaaktheid van een christen. Wat zou de ziel minder verlangen? En wat kan ze meer wensen? "Wien heb ik nevens U in den hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde," Psalm 73: 25. David had zijn kroon en zijn troon om zich daarin de vermaken, maar het voornaamste wat hij verlangde was de tegenwoordigheid en gemeenschap met Jezus Christus. Buiten Christus waren al zijn andere vertroosting en niets anders dan leegheid, ja bitterheid.

(2). *Heb niets dan Christus lief.* De liefde is één van de voornaamste hartstochten, zij is de zuiverste stroom van de ziel, het kostbare juweel dat het schepsel aan zijn Schepper kan besteden. O, is dan Christus Alles, bemin Hem dan boven alles. Laat uw rivieren steeds in deze gouden zee uitmonden. Waar iemands schat is, daar zal ook zijn hart zijn. In Christus zijn onnaspeurlijke rijkdommen, Ef. 3: 8.

Alhoewel de engelen zolang in de hemel hebben geleefd, toch weten ze nog niet hoe rijk Christus is. Neem de alle kostbaarste parel of diamant die er is; de juwelier kan ze op waarde bepalen en schatten en zeggen: "deze parel is zoveel waard en niet meer." Maar de rijkdommen en schatten van Jezus Christus zijn onnaspeurlijk; die kunnen niet gewaardeerd worden. Niemand kan zeggen: "Hij is zoveel waard en niet meer." Geen mens noch engel kan deze Parel van grote waarde schatten. Zal dan Jezus Christus niet allernaast aan ons hart liggen? Zullen wij Hem niet de room en kern van onze liefde geven?

- Bedenk, als u andere dingen liefhebt, dat wanneer ze sterven uw liefde verloren is. Maar Christus leeft altijd om uw liefde te vergelden.
- Bedenk dat u andere dingen te veel kunt liefhebben, maar Christus kunt u niet te veel beminnen. "Maria heeft veel liefgehad," maar niet *te* veel. Als Christus niet genoeg gewaardeerd kan worden, dan kan Hij ook niet genoeg, en nog veel minder te veel bemind worden. Zelfs de engelen in de hemel kunnen Christus naar Zijn waarde niet beminnen.
- Bedenk, wanneer u andere dingen liefhebt, dan bemint u wat minder is dan uzelf. Bent u een liefhebber van een fraai huis, een gemakkelijke hof, of een kunstig schilderij? Deze dingen zijn minder dan uzelf. Wilt u iets hartelijk en vurig beminnen, dan moet het wat beters zijn dan uzelf bent; en dat is Jezus Christus. Laat Hem alles hebben, die Alles is. Geef Hem uw liefde Die dit het allermeest verlangt en ook het allermeest verdient.

3. Laat Christus u alles zijn *ten opzichte van uw krachten.* Doe alles in Zijn sterkte. "Wordt krachtig in den Heere, en in de sterkte Zijner macht," Ef. 6: 10. Wanneer u een verzoeking tegenstaat zult, of een zonde doden zult, ga niet te werk in uw eigen kracht, maar in de kracht van Jezus Christus. "Wordt krachtig in den Heere."

Sommigen komen tot hun plichten in de sterkte van eigen macht en gaan tegen de zonde aan in de sterkte van hun eigen voornemens, en keerden terug met de nederlaag. Helaas, wat zijn onze

voornemens anders dan de verse en groene touwen waar Simson mee gebonden werd! Een zondig hart zal ze spoedig aan stukken breken.

Doe als David, die, als hij tegen Goliath aanging, zei: "Ik kom tot u in de naam des Heeren." Spreek zo uw Goliath-lusten aan: "Ik kom tot u in de naam van Christus." Dan behalen wij de zege, wanneer de leeuw uit de stam van Juda voorgaat. Christus wordt "een hoorn der zaligheid" genoemd, Luk. 1: 69. De sterkte van een beest is in zijn hoorn gelegen. Zo ligt de sterkte van een gelovig kind van God in deze hoorn der zaligheid.

O, maak dan Christus alles, doe alles in Zijn sterkte. Kan een vogel vliegen zonder vleugels? Zo kunnen wij niets zonder Christus! "Want een man vermag niet door kracht," 1 Sam. 2: 9.

4. Laat Christus alles zijn *in uw doel*. Doe alles tot Zijn eer, 1 Petr. 4: 11. Laat Christus het middelpunt zijn waar al uw handelingen op uitlopen. Een veinzer of huichelaar wendt Christus voor, maar handelt uit eigenbelang, Hos. 10: 1. Hij lijkt op degenen die voorgeeft de genegenheid van een meisje in te winnen voor zijn vriend, maar is ondertussen bezig voor zichzelf. Simon de tovenaer bood geld aan voor de gave van de Heilige Geest. De reden was naar alle waarschijnlijkheid deze: omdat hij deze gave weer aan anderen wilde verkopen. Hoevelen gebruiken de Naam van Christus tot een stijgbeugel om in het zadel van eer en aanzien te geraken. Het is wèl indien sommigen de kroon niet hebben geschonden om haar parels en de kerk om haar landerijen. Een scheelkijkende huichelaar is een valwind van de duivel.

Och, maak Christus alles in uw doel en voornemen. Stel u in al uw handelingen deze vragen voor: Kan dit strekken tot eer van Christus? Hoe gelukkig zouden wij zijn als van ons gezegd kan worden wat de engel sprak tot de twee Maria's! "Ik weet dat gij zoekt Jezus die gekruisigd was." Als iemand geen goede bedoeling heeft, dan zal hij het doelwit nooit treffen. Wie Gods eer niet beoogd, kan nooit het doelwit van zijn eigen zaligheid treffen.

5. Maak Christus alles *in uw vertrouwen*. Stel uw vertrouwen ter zaligheid op niemand dan op Christus. Het pausdom maakt Christus iets, maar niet alles. Zij steunen ten dele op Christus, ten dele op hun eigen verdiensten. Zij bidden Christus aan en de engelen; Christus als een Middelaar tot verzoening en de engelen als middelaar tot voorbeding. De maagd Maria bidden zij om genade en vermengen zo haar melk met Christus' bloed. Maar wat men anderen geeft in bijgeloof, dat ontnemt men Christus in kerkroof. Zij hebben hun missen, boetedoening en het laatste oliesel. Het is waar, zei bekennen dat Christus' bloed ten volle genoegdoening geeft, voor de oorspronkelijke zonde, maar tegen de zonden die na de doop bedreven worden, hebben zij fonteinen van hun eigen maaksel. Adelaarsveren kunnen slecht met andere veren gemengd worden. Christus gedooft niet dat Zijn bloed vermengd wordt, of met de verdienste van de heiligen, of met de gebeden van de engelen. Christus wil alles in allen, of niet met allen wezen.

En zijn wij van nature niet rooms in onze harten? Wij willen graag de zaligheid enten op de stam van eigengerechtigheid. "Ieder mens," zegt Luther, "is geboren met een paus in zijn hart." Hoe gereed staan wij om onze plichten en genadegaven tot afgoden te maken en zoveel van het kanaal te houden dat wij de Fontein verwaarlozen!

Och, maak Christus alles ten opzichte van vertrouwen. Laat Hij de stad van toevlucht voor u zijn om daarheen te vluchten en uw Ark om daar op te betrouwen. Luther heeft terecht gezegd: "al kon ik de hele wet der zeden onderhouden, ik zou mij echter daarop niet verlaten tot rechtvaardigmaking, ik zou alleen tot Christus' verdienste mijn toevlucht nemen."

6. Maak Christus alles *in uw blijdschap*. "Het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onzen Heere Jezus Christus," Gal. 6: 14. "Mijn geest verheugt zich in God mijn Zaligmaker," Luk. 1: 47. De maagd Maria verheugde zich niet zozeer daarin dat ze Christus' moeder was, dan dat Christus haar Zaligmaker was. Zij verheugde zich niet zozeer daarover dat Christus in haar lichaam was ontvangen, dan dat Hij in haar hart was geboren. Hoe verblijdt was Simeon toen hij Christus in zijn armen genomen had! Hoe blijmoedig kan een mens zijn, die Christus in de armen van zijn geloof ontvangen heeft! "Toen de wijzen de ster zagen, verheugden zij zich met zeer grote vreugde," Matth. 2: 10.

O christen, hebt u de Heere Jezus gezien? Heeft deze Morgenster met Zijn verlichtende en verkwikkende stralen in uw hart geschenen? Verheug u dan met zeer grote vreugde. Zullen anderen zich verheugen in de wereld en zult u zich niet verheugen in Christus? Hoe ver gaat Hij alle andere dingen te boven! God heeft de kinderen van deze wereld een kruik gegeven om daar op te leunen, maar u heeft Hij een Christus gegeven om daarop te steunen. Och, verheug u dan in Christus. Zal een misdadiger zich verheugen, en zal een gunstgenoot geen oorzaak van blijdschap hebben? Het kleineert Christus, wanneer Zijn heiligen zo mismoedig en droevig zijn. Is Christus de uwe niet? Wat verlangt u meer?

Tegenwerping

Eerste tegenwerping. Maar, zegt iemand, ik ben in een slechte en geringe staat, en dat vertraagt de wielen van mijn vreugde en doet mij langzaam voortgaan.

Antwoord. Maar hebt u Christus niet? Is Christus niet alles en in allen? "De Heere is het deel mijner erve en mijns bekens, de snoeren zijn mij in liefelijke plaatsen gevallen, ja een schone erfenis is mij geworden," Psalm 16: 5,6. Christus is een onuitputtelijke schat; en die door het geloof met Hem verenigd is, die heeft recht op alle rijkdommen van Christus en heeft die tot bezitting. Een bedelaarster die getrouwd is met een prins heeft recht op al zijn schatten en heeft die in haar bezit.

Tweede tegenwerping. Als ik wist dat Christus de mijne was, dan zou ik mij kunnen verheugen. Maar hoe zal ik dat weten?

Antwoord. Is uw hart vervuld met honger en dorst naar Christus? Verlangt u zowel water uit Christus' zijde om u te reinigen, als bloed uit Zijn zijde om u zalig te maken? Deze zucht en verlangen is verwekt door de Geest van God. Oordeel van het leven des geloofs in u, na het slaan van deze pols. De goddeloze heeft geen lust of verlangen naar Christus. "Zij zeggen tot God, wijkt van ons," Job 21: 14. Christus en de genade gelden bij hem niet, zij hebben er geen lust toe. Als het hart tot Christus neigt, is het de Geest als een Geestelijke magneet die het hart daar naartoe trekt.

V.

Wees dankbaar voor Christus. God heeft u in het schenken van Christus groter weldaad bewezen, dan wanneer hij u had doen zitten bij de prinsen, Psalm 113: 8. Hij heeft meer voor u gedaan, dan wanneer hij u tot een engel gemaakt had, want uit kracht van uw huwelijksgemeenschap met Christus bent u rijker dan de engelen. Dank dan God voor deze schat. God die u Christus geschonken heeft, heeft uw groter weldaad bewezen dan wanneer hij u de gehele wereld gegeven had. Hij kan meer werelden maken, maar Hij heeft maar één Zoon. "Heb ik meer zonen in mijn lijf?" zei Naomi tot haar dochters, Ruth 1: 11. Heeft God nog meer Zonen te geven?

In het kort, God kan geen groter gave dan Christus geven; want Christus gevende, geeft Hij Zichzelf. En dit alles roept met luider stem om dankbaarheid.

IV. vertroosting

Hier is de borst van vertroosting voor al degenen die deel hebben aan Jezus Christus. Christus is alles. Het is goed liggen aan deze Troostfontein van zaligheid. Als een christen in zichzelf aan alles gebrek heeft, dan kan hij een algenoegzaamheid vinden in zijn Zaligmaker. "Welgelukzalig is het volk, wiens God de Heere is," Psalm 144: 15. Die knecht behoeft geen gebrek te leiden, die de volle beurs van zijn meester in bewaring heeft. Wie Christus heeft, heeft geen dings gebrek, want Christus is alles en in allen. Wat leed, hoewel de vijgenboom niet bloeit, als u Christus, de boom des levens, hebt en al de vruchten die daarop groeien?

In de ure des doods kan een kind van God zich verheugen; terwijl hij alles verlaat, bezit hij alles. Zoals Ambrosius tot zijn vriend zei, "ik vrees de dood niet, omdat ik een goede Heer heb," zo mag een christen zeggen: "ik vrees niet voor de dood want ik heb een Christus waar ik heenga." De dood zal mij slechts brengen aan de beek van Goddelijke wellusten, welke stromen in Zijn rechterhand zijn, eeuwiglijk. Ik zal eindigen met de spreuk: "zo dan, vertroost elkander met deze woorden," 2 Thess. 4: 18.